ומה שפחה כנענית וכו' זו שביאתה מאכילתה בתרומה אינו דין שכספה מאכילתה · וא"ת וגימא יבמה תוכיח שביאתה מאכילתה ואין כספה מאכילתה אף אני אביא תרומה ויש לומר דהאי ק"ו אינו כ"א גלוי מלתא בעלמא דתרומה מקרי קנין כספו כמו שפחה הלכך לא שייך למיפרך יוכיח עי"ל דליכא למימר יבמה תוכיח דאיכא למיפרך מה ליבמה שכן אינה נקנית בכספה תאמר בשפחה שנקנית בכספה דין הוא שתאכל בתרומה על ידי כספה: **מה** שפחה כנענית שאין ביאתה מאכילתה · מהאי ק"ו ליכא למילף שפחה אשה נקנית בכספה וכשטר דליכא למיפרך מה לשפחה כנענית שכן יוצאה בכספה *כדפריך לעיל גבי אמה העבריה אבל לענין אכילת תרומה לא שייך למיפרך הכי: **זו** שביאתה מאכילתה אינו דין שכספה מאכילתה · וא"ת וגימא דינו אסוף דינא כלומר מאיזה כח אתה בא ללמוד כספה מכח ביאה דינו כביאה ולא יאכיל אלא אחר חופה ודוגמתה בפ"ב דב"ק (דף כה:) וי"ל הכא סברי כרבי טרפון דאמר לא אמרינן דינו היכא דמיפרך ק"ו ואי אמרת הכא דינו מיפרך ק"ו ורבינו שמשון מקולי סידרן דלא אמרינן דינו אלא היכא דבעי למימר דין חדש כגון התם דאמר קרן בר"ה חצי נזק ואתה בא ללמוד נ"ש מק"ו דשן ורגל אבל הכא דרחמנא אמר קנין כספו לאכל ואין לנו באין ללמוד מן הק"ו אלא מהו קנין כספו: **רבינא** אמר מדאורייתא מיפשטא דאכלה · פי' ורבינא בא לקיים לשולא אימא לך דביאה מאכילתה בתרומה שאינה עושה וקאמרת מאי שנא הכא דפשיטא ליה דמספקא ליה בדאורייתא פשיטא דאכלה בין בביאה בין בכספה והא דשלח ליה לאוסרה בתרומה מדרבנן ומדרבנן היה ריב"ב דן ק"ו דביאה פשיטא ליה דאכלה אפילו מדרבנן דלא שייך בה חשש שימפון משום דאין אדם שותה בכוס אלא אם כן בודקו ומקו"ש רוצה לדון דבכספה נמי ליכא למיחש לסימפון כדמפרש בגמרא: **זו** שביאתה מאכילתה בתרומה · פ"ה דבגמרא פשיטא דכ"ע מודו דלא חיישינן לסימפון דאין אדם שותה בכוס אלא א"כ בודקו ודע וקבל עליו וקשה מה שפירש בקונטרס דאירי בגמרא דהא לא בא רבינא לישב דה"ק כי היכי דבגמרא פשיטא ליה דאכלה דכ"ע מודו דאין אדם שותה בכוס אלא א"כ בודקו הא"כ אינו בא עליה אלא א"כ בודקו ואין אדם שותה בעצלתו בעצלת זמנו והכר"ש פירש דה"ק מה שאמר כנענית שאין ביאתה מאכילתה בתרומה אפילו מן התורה כספה מאכילתה אפילו מדרבנן זו שביאתה מאכילתה מן התורה אינו דין שכספה מאכילתה אפילו מדרבנן ומיירי שפיר בביאתה שאינו ע"י חופה: לטמא משכב תחתון בעליון, "ואם נישאת לכהן אוכלת בתרומה, "ואם בא עליה אחד מכל עריות שבתורה מומתין על ידה והיא פטורה "ואם בא עליה אחד מן הפסולין פסלה מן הכהונה קרני ביאה וקחני נישאת, הכי קאמר אי הני נישואין דכהן נינהו אוכלת בתרומה **הא שלמ"ל** "וכבר שלח יהודן בן בג בג אצל רבי יהודה בן בתירה לנציבין שמעתי עליך שאתה אומר ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שלחלו "אתה אי אתה אומר כן, מוחזקני בך שאתה בקי בחדרי תורה לדרוש בקל וחומר אי אתה יודע: ומה **שפחה כנענית** שאין ביאתה מאכילתה בתרומה "כספה מאכילתה בתרומה **זו שביאתה מאכילתה בתרומה** אינו דין שכספה מאכילתה בתרומה אבל מה אעשה שהרי אמרו חכמים "אין ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה הוכי "דמי א "בביאה שעל ידי חופה, וכספה שעל ידי חופה בתרוייהו מיכל אכלה **ואלא** בביאה שעל ידי חופה, וכספה שלא על ידי חופה **הבא** תרתי **והבא** חדא **אלא** לאו בביאה שלא על ידי חופה, וכספה שלא על ידי חופה, אי אמרת בשלמא נשואין עושה משום הכי פשיטא ליה דאלימא לה ביאה מכספה אלא אי אמרת קדושין עושה מאי שנא הכא דפשיטא ליה ומאי שנא הכא דמספקא ליה **אמר** רב רחמן בר יצחק לעולם אימא לך בביאה שעל ידי חופה וכספה שלא ע"י חופה ודקאמרת הבא תרתי והבא חדא קל וחומר מהא איתיה והכי שלח ליה ומה **שפחה כנענית** שאין ביאתה מאכילתה בתרומה **אפילו** על ידי חופה כספה מאכילתה בלא חופה **זו** שביאתה מאכילתה בתרומה על ידי חופה אינו דין שכספה מאכילתה בתרומה בלא חופה אבל מה אעשה שהרי אמרו חכמים אין ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה משום *דעולא, בן בג בג גבי שפחה כנענית היא שיר בקונה הבא שיר בקונה **רבינא** אמר מדאורייתא מיפשטא דאכלה, ומדרבנן הוא דשלח ליה והכי שלח ליה: *שמעתי עליך שאתה אומר ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה ולא חיישת *לסימפון, שלח ליה ואתה אי אתה אומר כן, מוחזקני בך שאתה בקי בחדרי תורה לדרוש בקל וחומר אי אתה יודע: ומה **שפחה כנענית** שאין ביאתה מאכילתה בתרומה כספה מאכילתה בתרומה ולא חיישינן לסימפון **זו** שביאתה מאכילתה בתרומה אינו דין שכספה מאכילתה בתרומה ולא ניחוש לסימפון אבל מה אעשה שהרי אמרו חכמים ארוסה בת ישראל אינה אוכלת בתרומה עד

לטמא משכב תחתון · שעשה בועלה מושב ומשכב אפי' עשר מצות אבל לא להיות אב הטומאה לטמא אדם וכלים כמשכבה של נדה עצמה אלא לטמא אוכלין ומשקין כעליונו של זב וכן מפרש לה בתמ' נדה (דף נב:) אבל פחותה מבת שנים אינה מטמאה אם בועלה אלא טומאת ערב כטוגע בעלמא: **נישאת לכהן** · קס"ד שנכנסה לחופה לנישואין אוכלת בתרומה אבל פחותה מבת ג' שנים אין חופתה מאכילתה הואיל ואין ביאתה ביאה: **וה"א פטורה** · לפי שאינה בת עונשין: **אי הני נישואין** · הא מתקדשת בביאה דתנא בריש א' לכהן הוי אוכלת בתרומה: **שאין ביאתה מאכילתה** · אם בא עליה כהן ולא קנאה בכספו אינה אוכלת דבעינן "קנין כספו" וקדושין נמי לא תפסי בה שתהא מקודשת לו בביאתה שהרי היא כתמור 'עם הדומה לחמור': **כספה מאכילתה** · דכתיב (ויקרא כב) קנין כספו הוא יאכל בו: **זו שביאתה מאכילתה** · קס"ד השתא דביאה עושה נישואין כדמפרש ואזיל ונישאת פשיטא ליה דאכלה דנפקא ליה בספרי מכל טהור בביתך יאכל אותו והך דכן בג בג התם תני לה: **היכי דמי** · דיליף כספ מביאה אי נימא 'ביאה שלאחר חופה' ויליף מיניה 'כסף שהכניסה אחר כך לחופה': **בתרוייהו אכלה** · ומאי 'אכל מה תעשה דקאמר: **אלא 'בביאה שע"י חופה'** · וקא יליף מיניה 'כסף שלא על ידי חופה' היכי יליף לה מינה הכא תרתי והכא חדא: **מאי שנא** · ביאה דפשיטא ליה: **ומאי שנא** · כסף דמספקא ליה: **ואפילו ע"י חופה** · דהא לאו בת נישואין היא: **משום דעולא** · דאמרי' בריש פירקין (דף ה') שמא ימזגו לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותיה: **לא שייר בקנינא** · אחר שנתן הכסף אין הקנין חסר כלום: **בבא שייר בקנינא** · דאכתי מיחסרה מסירה לחופה לענין ליורשה וליטמא לה: **רבינא אמר** · מהכא ליכא למיפשט דנישואין עושה דהא אפילו אירוסין עושה אכלה מדאורייתא וכספ נמי מדאורייתא אכלה: **ומדרבנן הוא דשלח ליה** · הא דשלח ליה לאוסרה בתרומה, מדרבנן הוא דאסר לה: **משום סימפון** · שמא ימלא בה מוס ומצאו קידושי טעות: **סימפון** · כל דבר המבטל דבר קרוי סימפון שלו כגון שובר הוי סימפון של שטר בשביל שאחזיר (ב"מ כ') וכאן קורא סימפון דבר המבטל את הקידושין או את המקח של עבד: **אי אתה יודע** · בתמיה: **זו שביאתה מאכילתה** · דבביאתה מודה דלא חיישינן לסימפון דאין אדם שותה בכוס אלא אם כן בודקו ודע וקבל עליו: **אבל מה תעשה כו'** · ולקמיה פריך מאי ביעייתו הואיל וסוף סוף לא אכלה: סימפון

צא א מיי' פ"ו מהל' תרומות הלכה ג:

צב ב מיי' פ"ל מהל' איסורי ביאה הלכה יג:

צג ג מיי' פי"ח שם הלכה ו וסי"ע הלכה כ טוש"ע אה"ע סימן ו סעי' ט וסי' ז סעיף יב:

צד ד מיי' פ"ו מהל' תרומות הלכה ח סמג לאוין רמד:

צה ה מיי' שם הלכה ג וס"מ הלכה ז:

[ומהאי טעמא גם שטר ליכא למידן כדאיתא מפורש לעיל בתוס' ד"ה ומאן שלף בשטר]

תת נוטא

נזאוד דיני בת ישראל לכהן לגבי אכילת תרומה מדין שפחה כנענית של כהן שאוכלת בתרומה

מהגה

הגהות "שפחה כנענית ו- ז"

רום' ר"י הזקן

מפאה את בועלה אם היא נדה: משכב התחתון כעליון שעושה בועלה משכב ומושב אפי' כעשר מצעות זו על זו לטמא אוכלים ומשקים אבל לא לטמא אדם וכלים כדאיתא התם: מסורת לפי שאינה בת עונשין: ביאה שעל ידי חופה' כלומר' ביאה שארר חופה: חופה היא שמייחדין שניהם בפני רבים בבית א' לבדם ועדים הואין היחוד אבל אין עדים נשארים עמהם בבית שאין לבעל בפני שום אדם מ"ל כאבי ורבא דביאה אירוסין עושה ואע"ג דדחי להו תלמודא דהייתא נינהו דשמא (דמייחדין) [דיחדו] דייקי דאירוסין עושה וכן הלכתא:

ח) ריל אגיי וכגא דלא ל' ממוד מ' דשמא ממגמי דביאה אירוסין עושה:

מהגה

דעת-ואין לפסק (מהאמר בן בג בג) נוטאין עושה

תת נוטא

סיבות מדרבנן לאסור בת ישראל המאורסת לכהן מלאכול בתרומה וסימפון (נמא ימצא בה מום) מטוש דעולא (נמא יקוף לאביה ולאחיה) בעמ' דבא יבא בהבלן (נ"ש) טבילות

כתובות מה: [נעיל ה:]

כתובות מה:

[נעיל ה' ושא']

כתובות מה: